

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

A BONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 L., 6 luni 3 & 50 cr., 3 luni 1 & 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 L., 6 luni 4 & 2, 3 luni 2 &
Pentru străinătate pe an 12 L., 6 luni 6 & 3 luni 3.

Pentru abonamente și inserțiuni se a adresa la:
Admînistrarea tipografie arhitecturale Sibiu, strada Mărescilor 47.
Correspondențe sunt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Mărescilor Nr. 37.
Eșalonul nefericite se refuză. — Articoli neponibili nu se acceptă.

INSTRUȚIUNILE

Pentru odată 7 or. — de două ori 12 or. — de trei ori
15 or. răsună în litere garmon — și timbr de 30 or. pentru
— care publicare.

Sibiu, 6 Martie.

In cursurile parlamentare din București se pregătesc o rezoluție. Scopul rezoluției este a se statori, ca în viitor să fie înlocuită de trei ani, ce până acum, cide cinci ani. Proiectul de rezoluție a cercului Mărcuri în casa deputaților și este deja subiect de cei mai mulți membri ai partidelor guvernului; de mulți, caruia aparțin vre-uine partide (S z e i l, Wahrman etc.), de unii membri, cari aparțin stăngării extreme. Membri distinși din opoziție moderată precum: Aponț, Pulszky au propus sprințirea rezoluției și acordă se accepță și din partea baronului Senyey, care s-a exprimat demult pentru o astfel de măsură. În sensul rezoluției, ar trebui să î se ia deosebită atenție în casă deputaților, subiectul închipuindu-se într-o proiect de legătură cu careva alegeri cele mai deosebite pe o perioadă de cinci ani. Mulți dintre ei se subscriză — în dinăuntru, Mercuri, au suberică de pește o sută — recomandă, că în loc de a se guvernări instrucțione se vină cu proiect de lege în casa deputaților, subiectul închipuindu-se într-un proiect de lege în toată forma, ceea ce după tot se semnează și se întâmplă în puține dile.

Nu dicem că aceasta e foa nozelă fatală, căci după împregături meșteșugătoare ar și părțile sale bune. Merită însă în împregăturile, în care se află, o deosebită atenție în casă deputaților, căci mai poate un interes de casă nouă națională. Motivele le-am indicat mai sus.

Asa dar joi cu frica! joi cu pre-

getul, și cu iluziunile „căstigători” și bărbătescă la lucru de pe acum înainte se spune bărbătăi noștri, ca să nu se tăreasca, măre poimâne, că sunt păstorii fizici de turma și căpitanii români.

Asa că în următoarele zile se va

aducea în calea noastră o serie de evenimente care să încalce cu locu-

motivele și cu iutăla electricitatea.

Că măsura din cesteia încă nici proiect de lege nu este, n'are să se ne ducă în iștișă. Când o cesteiu și spirință aproape de toate partidele din casa deputaților Ungariei, nu are să ascupe mult până să se vadă votată. Celelalte urmează apoi de sine.

Scind că intră noi sunt mulți oameni, cari aderează la „mințea cea din urmă a României”, ne jină de datorină, a înțâlță glasul și a atrage atenționea publicului român asupra fenomenului acestuia nou în viață conștiințării ungurești.

Să nu cugete cineva, că prin indigătare ce o facem am vrea să prejuudecă hotărâre, ce ar să îi conferență. Caci, ori cum ar fi hotărârea conferenței, datorină de a îngrijit, ca alegerii noastre să nu mai fie desplasăți în favorul contrariilor principali ai naționalității noastre, nemeneam disputabilă. La ori ce cas, aşa dară, avem să îngrijim, ca pre cinci ani înainte să asigurăm naționalității noastre o poziție, prin care să privim parțială de cineașmea a ne ducă: că sed în diță (să fac legi în contra convingerilor noastre) din îndrederă pe poporul nostru.

Cu „dăcă” și „poate” nici un Roman, care tine ceva la reputația națională și la victoria să nu mai facă societatea. E mai rău ca înainte cu cincisprezeceri ani, o scimă și mai rău ca înainte cu unușprezeceri ani, erași o scimă; și cu înainte cu 9 ani și cu un curvăt mai rău ca mai înainte, o scimă de asemenea bine. Dar după ce am lăsat să se grămădească o pară mară mai mare asupra capetelor noastre, și datoria noastră este mai mare de a prăvăli grămadă, de pe capetele noastre până nu și ea de grămadă ca se strivescă cu deservescă.

Credem bucuros, că suntem oameni între noi, cari se ingrozesc când stau înainte probleme, care se înțâlță și o nimă înaintea noastră; credem bucuros, că vor fi mulți, cari nu s'ară dinăuntru bucuros, a părăsi o comodă oaspeță de până acum; credem și mai bucuros, că acela, pentru care pasivitatea, cum s'ară practică până acum, a mai fost și un lucru de care să „căstiguri”, se vor desparti cu mare greutate de densă.

Înse, spre încurajare ușoara și spre măngâierea altora, trebuie să dicem, că chiar pasivitatea să decrete confereația viitoare, la nici un cas nu se va mai practica ca în trecut: dacă vom voi să mai tinem ceva la demnitatea noastră națională. Motivele le-am indicat mai sus.

Asa că joi cu frica! joi cu pregetul, și cu iluziunile „căstigători” și bărbătescă la lucru de pe acum înainte se spune bărbătăi noștri, ca să nu se tăreasca, măre poimâne, că sunt păstorii fizici de turma și căpitanii români.

Asa că în următoarele zile se va

aducea în calea noastră o serie de evenimente care să încalce cu locu-

motivele și cu iutăla electricitatea.

Că măsura din cesteia încă nici

proiect de lege nu este, n'are să se

ne ducă în iștișă. Când o cesteiu și

spirință aproape de toate partidele din

casa deputaților Ungariei, nu are să

ascupe mult până să se vadă votată.

Celelalte urmează apoi de sine.

Scind că intră noi sunt mulți oameni, cari aderează la „mințea cea din urmă a României”, ne jină de datorină, a înțâlță glasul și a atrage atenționea publicului român asupra fenomenului acestuia nou în viață conștiințării ungurești.

Să nu cugete cineva, că prin indigătare ce o facem am vrea să prejuudecă hotărâre, ce ar să îi conferență. Caci, ori cum ar fi hotărârea conferenței, datorină de a îngrijit, ca alegerii noastre să nu mai fie desplasăți în favorul contrariilor principali ai naționalității noastre, nemeneam disputabilă. La ori ce cas, aşa dară, avem să îngrijim, ca pre cinci ani înainte să asigurăm naționalității noastre o poziție, prin care să privim parțială de cineașmea a ne ducă: că sed în diță (să fac legi în contra convingerilor noastre) din îndrederă pe poporul nostru.

de pept, peând matroții tineau picioarele, fără a depune însă picioare.

Imperatul se săli și ridica mâna la frunte, săngeroasă și din de dons ori:

„Recă!” Nowikoff încercă a trage o crâpă din buzunarul său, pentru a căpăta capul-imperatului, cănd eacă veni marele-prinț Michail. „Săsa, cum Te sim?” Intrebă marele-prinț, plecându-se spre fată împărătei.

Ce a respuns împărătei, nu se poate bine înțelege. Din pieptul seu nu ești nici în viață. Marele-prinț demandă matroților, a lăpăda picioarele și acoperă, lăudându-i din asistență sapca, cu aceasta capul împărătei, la carea se transportă. Nowikoff întrebiă

pe marele-prinț, dacă acestea ar permite să se transportă, a transporta pe împărătei în casă, cea mai de aproape, pentru a se pună aici bandagii. Împărătei, precum se vede încă conscient de sine, andă acosta și spune: „Duceți-mă în palat, că se eș vor acolo.” și acela ceva, ce nu se poate înțelege. În ceea ce următoare, în urmă cu foile din urmă, apoi se închiriază ochii și gura și nici un suzeran nu se mai audă. Împărătei fu transportat apoi pe sănii lui Dworsky la palat.

Al doilea dintr-o atenție prinși că chinău Nicolai Ivanov. Russell și născu din Tsigin, și de 19 ani, cerceta mai întâi scuola cercula din Cereșev, întrând apoi în a. 1879 în institutul montanistic din Petersburg. Din Decembrie 1880 însă nu crecea nici o prelegeră. În total să răstea la atenția 18 persoane, dintre care două au și murit. Să Dworsky, directorul de la poliție, în sfârșit se impune pe sine rănește în cap și ramase mort.

Poliția din Petersburg a isbutit

ă descorește complicata unui individ. Întrând poliția în locuința lui, acesta deschide revolverul de septe și urșă polițișilor omorndă pe unul din ei;

în sfârșit se impune pe sine rănește în cap și ramase mort.

Poliția a descorește la colțul

prospectul Newsky Intro satră de brâznic o mină. Aceasta a lăsat săpătă în direcția manegelui.

Kölnische Zeitung* a primit următoarea scire din Petersburg do 17 Martie n. Comitetul executiv

revolutionar a trimis pe calea postei la redacțione gazetelor de aici, la difereți personaje însemnate și o proclamație cu date din 13 Martie și e estradată în 14 Martie n.

care este tipărită pe hârtie brâncă în tipografia dela „Narodnaja Volja”. Proclamația dovedește un cinism nemai poment. „După o opiniune de doi ani și după jertfe mari fapta liberării a succes în sfârșit — agăzintă și de peisajul românesc.

— așa în textul proclamației. A cănd să născu III se admetează, a nu urmă exemplul talâni său și a nu deveni un tiran. Comitetul se roagă de toți soții de principii, a spirință și de aci încolo să ceară revoluție, dacă luptă ar trebui începută și împotriva împărătelei nou.

În introducere proclamație se dice: „Aleksandr II a cănd în urmă sentințele de moarte din 7 Septembrie 1879*!

Atențatele asupra împărătelui Aleksandr II.

Contre nici unii cap incoronat dică „Besoiboul” nu s'a, comis arătă atenție și asa de repede unul după altul, ca asu-

ra lui Aleksandr II. Planurile de omor se grămadă, mai cu sansa în cei doi ani din urmă încă unul după altul, în aerul trebue să ne mirăm, că toate aceste tentative facute de o ligă invinsă și criminală, cu atâtă crină rea, recă și cu hotările diabolice, nu și-au ajuns scopul lor criminal.

Totdeauna, când în anii din urmă se efectuează oficiale cu lăcomismul lor misericordios, raportul despre planuri noné private cu imposibil de realizat, precum acelo subminări înforțătoare, cari cercoră să nimicărească pe împărătei, aci în casă lui bină pazită, aci în valoare pe calca ferată totdeauna ceterior iritat credește, că va trebui să aducă sciresă infracțiunea despărțea față criminală, totdeauna reusita mai bine, dacă întâmpină, adesea cel mai bun ajutor în casă de pericol, împedescuse nu atenția împregătitor. Acum însă, o faptă oribilă, sevrigă după cum se vede cu mai multă susținăre ce și cu mai multă rezoluție, a pus vieții Tarbilui urmărită fară milă, un capăt Tarbilurui, adesea cel mai incrociosat.

Facem aci o scurtă descriere a atențelor îndreptate contra Tarbului, în ordine cronologică.

La 1¹/₂ Aprilie 1866, Dimitrie Carasavok trase un revolver asupra împărătelui, pe când acesta, părăsind grădina publică se suia în trăsura. Giontul greșit în urma lovitueri, de un lucrător, Ivanovici Komisarov, deținutul lui Salvatorul a fost ridicat la rangul de nobil, eră asasinul după o lungă instrucție, fu esențială și complicită pură condamnată la închisoare și deportație.

La 25 Mai (6 Iunie) 1867, în-

torcându-se Aleksandr II cu Napoleon III de la revista militară prin pădurea Bulonei lângă Paris, un fură polonez, nume Berezovski, trase cu un revolver asupra împărătelui.

Giontul greșit în urma lovitueri, de peisajul românesc, a fost ridicat la rangul de nobil, eră asasinul după o lungă instrucție, fu esențială și complicită pură condamnată la închisoare și deportație.

La 25 Mai (6 Iunie) 1867, în-

torcându-se Aleksandr II cu Napoleon III de la revista militară prin pădurea Bulonei lângă Paris, un fură polonez, nume Berezovski, trase cu un revolver asupra împărătelui.

Giontul greșit în urma lovitueri, de peisajul românesc, a fost ridicat la rangul de nobil, eră asasinul după o lungă instrucție, fu esențială și complicită pură condamnată la închisoare și deportație.

La 25 Mai (6 Iunie) 1867, în-

torcându-se Aleksandr II cu Napoleon III de la revista militară prin pădurea Bulonei lângă Paris, un fură polonez, nume Berezovski, trase cu un revolver asupra împărătelui.

Giontul greșit în urma lovitueri, de peisajul românesc, a fost ridicat la rangul de nobil, eră asasinul după o lungă instrucție, fu esențială și complicită pură condamnată la închisoare și deportație.

La 25 Mai (6 Iunie) 1867, în-

torcându-se Aleksandr II cu Napoleon III de la revista militară prin pădurea Bulonei lângă Paris, un fură polonez, nume Berezovski, trase cu un revolver asupra împărătelui.

Giontul greșit în urma lovitueri, de peisajul românesc, a fost ridicat la rangul de nobil, eră asasinul după o lungă instrucție, fu esențială și complicită pură condamnată la închisoare și deportație.

La 1 Decembrie 1879, pe când

împărătelel se întorcea dela Livadia la Petersburg, trenul curțelui se aruncă în aer.

În aer vagabond a fost nimicită cu totul. Nici un om nu a pierdut.

La 5/7 Februarie 1880, se fiu

în palatul de armă al împărătelui

o explozie. Nicu membru din familia împărătească a fost ranit, din contr

35 cameni din gardă, dintră cari

5 morți și 10 răniți.

La 5/7 Februarie 1880, se fiu

în palatul de armă al împărătelui

adunase încă în salo, când se făcă explozie. Împăratessa dormia încă și fu deșteptată prin detonătură. A doua și se găsi pe masa împăratului un numer al diariului nihilistilor. Trei templari, care locuiau în subterană fură arestați.

Un atentat, al 6-lea, care n'a fost cunoscut nici-odată în mod oficial, dar care a fost mult discutat de diarele ruse, este acela cu sunile calei ferate, umplute cu materii explosive; însă nu s'a realizat. Întreprinderăsa a fost descoperită mai târziu ca conurajii să poată escuna planul lor, în calea ferată dela Cherson.

Revista politică.

Sibiu, în 6 Martie.

In linia primă este și astăzi evenimentul cel grozav, care s'a întâmplă Dumineacă în Petersburg. Este de însemnat între toate cato ce să dojește urmările atențualui, că poliție rusească cor pe față constituțională. Aşa scrie „Straus” : „Referințele momentane extraordinaire justifică un cuvînt pe față.” În decursul articulului pledează pentru impunărea responsabilității capului împărat. Consiliarii să fie responsabili de greșelile lor pe toate ferociile și nu pură.

„République Française” grăndește pe Alexandru III cu atâtă maguri, încă și pentru o foce monarhie ar fi prea mult. Laudele lui Gambetta însă au provocat o furtonă foile radicale.

Socialiștii din London au scutit de moarte împ. Alessandru încă Dumineacă după ameașă. În cercurile acestor se vorbesc cu siguranță, că Alessandru III va de Rusiei constituțione (Rochefort a dîs întrăsingant, că se prinde pe 500 franci, că până și un trecoare an Rusia va avea constituite.)

Dela Atenea se scrie, că negocierile din Constantinopol nu vor duce la scop. Poarta nu vrea să dea Greciei nici barem Prevesa. Armăriile se continuă și în Grecia și în Turcia.

Inmormântarea lui Aug. Treb. Laurian.

(29 Februarie 1881.)

Cea din urmă și a lunei Februarie era hotărâtă să încheie în sinul pământului reșmigăile trăcătoare ale veteranului luptător pentru lumeni, Laurian.

Umbra pământescă a illustratu bărbat și depusă în sfânta biserică Lucasi.

Ești înțepător și la ora fixată a ceremoniei funebre, și cu toate aceste, strădele din jurul bisericii sunt inundate de public.

Lumea curge din toate pările capătalei.

La 12 ore și jumătate, mulțimea a ajuns de compact, în cîtu în greu o pozi străbate.

Coscușing și așteaptă în mijlocul bisericii. La dreapta neconsoala familie având în preajura seu, între alii, pe ministrul Dabija, arhitectul Barbu, artistul Pascale; la stânga veadea prieten; spre altă, stă clerici; iar în partea opusă venerabilul preot din Alăudari deputaților, d. C. A. Rosetti; de minister al afacerilor straine, B. Boerescu; delegația Cameriei; dd. Titu Maiorescu, P. S. Aurelian, P. Ghica; d. general Davila, senator D. Sturza și președintele Academiei, Ion Ghica; d. rector al Universității Zalmoxis; dd. deputații N. Ionescu, Mărcoci, Maniu, d. Al. Crețulescu, primul Președinte al Curței de casăj, principei G. Bibescu, d. Ventura, M. Diamandiș din Bragă, dr. Rădulescu, dr. Felix și alte notabilități.

Cara I., I. P. S. și mitropolitul Iosif al Moldovei, fost elev al defuncțui, începe serviciul religios.

Împărtășitul slujbul vine un adjutanț al M. S. Regale, maior Magheru, cu o mare și frumosă coroană, pe care o depuse pe coșneag.

După terminarea serviciului religios, I. P. S. și mitropolitul Moldovei ișine o cuvântare, unde se rezumă faptele și operele domului său profesor.

Apoi delegații Academiei Române, bisericii noastre Post Simeon, de pe anumul biserică, cu un ton plin de empatie, face biografia vecinului său prețin de lupte pentru nația română.

Carol funerar pornește spre cimitir.

În fruntea convoiului sunt scoala primăre, după ele scoala normală Carol I, apoi scoala de agricultură și silvicultură, și cea de meserii; gimnaziile, liceele totuștenește în dolin; și parte din coroanele mortuare sunt partiale de elevi, clerici, apoi preșii și carul funerar. Cordoanele ceculini sunt pînă pe rînd, de dd. general Davila, V. A. Urechia, Ion Ghica, Cernătescu, Zalmoxis, Grădășteanu, Franciscu, Crăciunescu, C. F. Robescu, și Ananescu.

In urma caruia funerar, urmăsu neconsoala și prietenilor lor de aproape, apoi reprezentanții Domnitorului, d. I. I. Heliade Rădulescu, d. director general al telegrafelor și postelor, primul redactor al „României libere”, corpul didactic, primar, secundar și universitar; studenții diferitelor facultăți de medicină, litere, științe, drept; magistrați; în sfîrșit un număr de peste 2000 persoane din toate ramurile societății.

Facultatea de medicină a asistat în corpore.

Venirea apoi muzica militară, urmată de o compoziție de vînători, în fine, un lung sir de trăsuri, care încheiau imponentul cortegiu.

Procesiunea se oprea înainte Universității, unde o mulțime însemnată a așteptă într-o amănădoare să se aplaudă, apoi reprezentanții universității, și apoi se vorbește în sinătatea universității. Vorbește și d. C. Dobrescu, președintele societății universitare „Unirea” în numele tuturor studenților.

În dreptul liceului S. Sava, d. profesor T. Ionescu rostesc un frumos discurs în numele vînătorilor elevi, și marcul Laurian, către profesori și studenți.

Pe coasta dealului Filaret, aproape de cimitir, o companie de soldați infantineri prezintă armă și muzeul lor către „Întâmpinătorul” carelui mortuar ajunsă în dreptul lor.

Ei întorcăzi din Valea și Plângerei unde conducește spre un capitan de linie.

Erau apropice 5 ceasuri, când procesiunea funebre ajunsă la cimitirul Sfântă Voievoză și bine merită era numărul coroanelor care au adus omagii ilustrului Laurian.

M. S. Vedă a trimis o coroană mare de viorele de Parma, în mijlocul cărăsii se vedea un cero de frumosse rose.

Vechii elevi ai defuncțului depusese o coroană mare de frunze aurite de stejar. Doisinde bandă de mătase albă portă în literelor de aur: „Illustrator intercelor a scolarilor naționale”. România de pe Carpați aveau o canună cu inscripția: „Tribunul dela 1848—94, marcul suflut român din partea Românilor de pe Carpați.”

Lucian Mateiu Basarab, o coroană cu cunoscute: „Fundatorul, scoala românei venerație și recunoșință”. Societates Transilvania, și figură cu o coroană mare de lauri: „Recunoșință eternă demondului predește”.

Coroana institutorilor: „Spre eternă amintire illustrul bărbat Laurian”. Omagiu literaturii Aug. Treb. Laurian. Coroana din partea profesorilor Scoala Centrală, a profesorilor liceului S. Sava, a gimnaziului Cantemir-Voda: „Institutul „Heliade” și apoiacea” „Educăționare Române” și scoalei normale a „societății p. inv. poporului română” a seminarului central, a Societății didactice a orfanilor și a profesorilor delă astăld Elena Doamna; și Corpului didactic primar, a societății universitare „Unirea”, a gimnaziului Lazar, a Epitropiei seminariului Nifon-Mitropolitic, a societății studenților în medicină

a sievilor liceului Mateiu Basarab și alte ceteve, fară nici o inscripție.

La marginea mormântului, d. Minai în numele societății „Transilvania”, rostesc un discurs din cele mai importante, din punct de vedere istoric; apoi d. general Davila, un discurs improvizat, pînă în lîmă și de veră. Dacă cine să ilustrează profesor Laurian, invitând pe Domnul pînă cîmea noastră l'a lăudat și simț românește. Cîte evenimente românești l-a învețat, statuia venită națională l-a sădit în inimă.

Timpuflind prea înaintat, nă nu vorbit nimenei decă se aștepta și vorbeșă de altă parte. Naștere, Mărcescu, N. Ionescu, Aurelian și Maniu.

La întârcere, se părea că un alt conștient funerar vine spre oreșe, atât de mulți însesără la locuința eternă pe acela, a cărui memorie va rămâne în vezi neștearsă din dinamice naționale.

Pentru soția și fi ilustrulor defunți nu va fi să înainte o sărbătoare mai frumoasă, mai mojitoare și mai sfântă, ca atunci, când vor merge la cimitir să viziteze mormântul, să depună coroane pe piatra mortuară și să verse la lacrimă în amintirea sefului tatălui lor. Când soția se merge și edu în lacrimile sale piatra cea rea a mormântului, când ei vor îngheța la marginea lui, de-o dată cu durerea o moșnigere internă va străbate întreaga lor finită, căci el se doarne acolo, a fost dintre cei aleși.

Facultatea de medicină a asistat în corpore.

Venirea apoi muzica militară, urmată de o compoziție de vînători, în fine, un lung sir de trăsuri, care încheiau imponentul cortegiu.

Prințul de Galata, reprezentantul universității, înimioare, căruia s'au rostit și caruia se depina viața ilustrului repozat, și apoi, să simtă, că piara a pierdut pe cel mai eminent dacăci.

August Treboniu Laurian a fost d-scol de frunte al poporului român.

Vedeți adunati tineri și bătrâni, scoala și profesori, vedeti depuți și senatori, veți reprezentați din toate clasele societății, delegați din toate scoalele primare, normale, din liceuri, de la universitate, dela societatea națională învățătorilor poporului român, din societatea didactică, din academia națională, toți săi măștici, toți ai adus coroane pe acel mormânt, săi corona cea mai frumoasă și cea mai mare este din partea Domnitorului.

O jumătate de secol, August Treboniu Laurian a fost dacăci, a fost profesor de limbi și literatură română, de istoria națională, de filosofie.

Ca dacăci, el pretindeați a fost apostol al românilor, ai unirii naționale, și la apusul vieții sale, el a profesat limba și literatura latină la universitatea ca sorginte a limbii matere.

Timpu de o jumătate de secol, el a fost profesor de limbi și literatură română și a pironit în inimile lor amuril matere, amuril patriei.

Toate generațiunile dar, de 50 de ani, au învățat limba și istoria națională din cările populare.

Harta sa, Despre Dacia română, și cunoscute de toți copii, căci este lipita de ambele scoale și învățătă în cîteva lăzile de școală și învățătă în cîteva lăzile de școală.

August Treboniu Laurian a fost înzestrat cu toate talentele, cu toate virtuțile, cu toate aspirațiile măreșe ale dacăci, de om, de cetățean și din această cauză el a devenit cîndva gloria fericească, de a fi să te ascundă în lumeni.

Angust Treboniu Laurian a fost înzestrat cu toate talentele, cu toate virtuțile, cu toate aspirațiile măreșe ale dacăci, de om, de cetățean și din această cauză el a devenit cîndva gloria fericească, de a fi să te ascundă în lumeni.

El a învățat pe Măria Să limba maternă; și îi face căruri românești de a deveni cîndva gloria fericească, de a fi să te ascundă în lumeni.

Si nu va se baza aceasta adunătă incercători, vînători și putut preolări.

a condus armata pe câmpul de bătălie și după un reșel victorios a putut proclama independența părisi.

Dacăci August Treboniu Laurian a avut de o dulce moșnigere a suferințelor sale, vînjând realizată o parte din visurile tinerelor sale.

Biserica și scoala au fost temelile statului român; astăzi națunes intrăgă este împăratul Domnitorul, împăratul care a simbolul național.

Si armata este o scoala a națunii și în timp de pace se trebuie să se scoala cea mai mare să de învățătă pentru popor.

Marele dacăci a pus sămăna, care va

da roade și nu vîndă, genurării viitoare vor realiza toate ideile și aspirații naționale.

Tinerimese privesc cu mandrie la asemnată viață, căcă vede, căcă tăpile bune sunt respinsile: Domnitorul alătura scolarii, națunesne înțelege prin delegații săi, depune omagiale de recunoșință pe acel mormânt.

Memoria sa este immortală
Se și pînă urmă!

T.

Discursul,

rostit cu ocazia înmormântării, de d- în spector general Dr. Davila.

Frapor! Deoarete numeroasele discursuri elocente, înimioare, căruia s'au rostit și caruia se depina viața ilustrului repozat, și apoi, să simtă, că piara a pierdut pe cel mai eminent dacăci.

August Treboniu Laurian a fost d-scol de frunte al poporului român.

O jumătate de secol, August Treboniu Laurian a fost dacăci, a fost profesor de limbi și literatură română, de istoria națională, de filosofie.

Ca dacăci, el pretindeați a fost apostol al românilor, ai unirii naționale, și la apusul vieții sale, el a aderat necondiționat la propunerile franceze; precum și urmăriile, ce le vor avea consecuțiuni conferenței.

Se scie, că în Statele unimii monetare latine există bimetallismul sau valoare de aur și de argint; cu alte cuvinte evaluările și platile se fac în ambele metale, în aur și argint, pieșe de 5 franci, după ce, negreșit să se statorât un raport între ele, care fu de 15/16, sau un gram de aur echivalent 15 1/4 grame argint curat. După acest raport să bat pieșe de 5 franci; după acest raport valoarea națională de 8 florini și 10 cr. val. aust., și rubla rusească 4 franci în aur.

In anii din urmă însă argumentul a inceput a scăda, față cu față: cum să se ascundă națională și a să se ascundă în lumeni? Germania și-a sămăna pămătăj; atât de se scie, că scădere argumentul s'a mărit prin trecrea Germaniei la valută de aur; cantitățile mari de argint se vândură de Germania la epoca numită, în mare; parte însă cu lumeni de patru considerabile, să cîmăduie patricioce au prisădiciuni de la astăldul nostru Domnitor.

Ei a învățat pe Măria Să limba maternă; și îi face căruri românești de a deveni cîndva gloria fericească, de a fi să te ascundă în lumeni.

Si nu va se baza aceasta adunătă incercători, vînători și putut preolări.

Pe de altă parte s'a observat, căcă desă există în statele unimii monetare

de drept valuta de aur și argint, de faptă însă există actual numai valuta de aur, căci publicul face toate evaluările și plătește aproape exclusiv în aur, din cauza deprețării argintului și din cauza că piese de 5 franci de argint numai valoare 5 franci în aur"; publicul caută totdeauna a se măntui de argint, care apoi se seorgează foarte repede în banca Franției. În Italia, până în momentul de față, când s-a desfășurat cursul forțat, ajunse agil aurului față cu argintul la 8 la sută.

Din cauza acestor impregnațiri se mai convocase în 1878 o conferință monetară la Paris, care sănu în rezultate practice, de care ce Germania nu participă, iar Englîeria declară de la început, că nu va păși sistemă sa monetară și nu va adopta bimetalismul.

Statele uniuini reprezentate în acea conferință decidaseră în cîteva săptămâni ulterioare, că de o cantitate să fie încrezut banișorii monetei de 5 lei, acceptând conchudența confereinței. În sfîrșit, dacă să răstabilească un nou raport între aur și argint, un raport superior celui de 1: 15 1/4, să se bată piezi de 5 lei, să răsări ar suferi perieri și ar fi slită, a le rebata după raportul cel nou stabilit. În orice casă, aceasta confronțare este menită, la lămurirea cestuinei monetare să provoace ajungerea la scopul propus, sau documentându-se, că această cestuină nu se mai poate rezolva prin rehabiliarea argintului față cu aurul.

(Din "Rom.")

de 5 fr. Să poste, e probabil chiar, că se se stabilească un nou raport între monetăriile metale, un raport mai apropiat de starea și valoarea lor actuală, și se acosta din cînd, că Argintul bată deza dolarul. Standard de argint după un raport mai superior, după raportul de 1: 16 și era decisă chiar, să rebata după un raport și mai superior, adică după raportul de 1: 17 1/4, între aur și argint.

Aceasta este punctul, care trebuie să străgă deosebita noastră atenție și cred că, ar fi bine, dacă România nu ar prea grăbi cu baterea monedei de 5 lei, acceptând conchudența confereinței. În sfîrșit, dacă să răstabilească un nou raport între aur și argint, un raport superior celui de 1: 15 1/4, să se bată piezi de 5 lei, să răsări ar suferi perieri și ar fi slită, a le rebata după raportul cel nou stabilit. În orice casă, aceasta confronțare este menită, la lămurirea cestuinei monetare să provoace ajungerea la scopul propus, sau documentându-se, că această cestuină nu se mai poate rezolva prin rehabiliarea argintului față cu aurul.

Varietăți.

* (Afacerea comasării în Ognă). Înainte cu trei zile s'a respădit scrieră, că la Ognă Sibiului s'a întăripăt din cauza comasării unele neînțelepturi, cari au slisit pe primăvara a recunoscătorii "brahium militare". Un batalion din regimentul Streleti sub comanda dumitri major Căzău, se dice că este deza "gata" de plecare. Dintre informațiunile avem, din mai multe părți, înțeptările au fost în poporul din Ognă. Înțeptările și a resuflat, când preotul gr. or. H. i s'a spus aparte, și la preotul gr. cat. P. au împuscat cu pistoalele în casă. De atunci n'a mai întăripăt nimică. Nici popularul, ba nici poliția din Ognă nu s'a mai mijcat (măcar că se și mijcă căte o dată) nici bătrân și copil că se lăsă întăripăt caselor preotilor. Ce și drept Ognă și lungă, și drumuri de feră și purcăr, nici pe deasupra parții pe deosebul puternic, cu sănătatea și sănătatea așa deputul, cu "svârler" pe dl politian, cu intuitoriile vaporului, dela un punct la altul. De altă parte casele, preotilor, nu scim din reînțintă, sau din inerie (lene), nici în casă în dia de astăzi nu s'a putut îndepărta, a se prezenta și ele înaintea dumitri polita, spre a le estrada că un visum recuperum. Cumă politica brahului militar. Eșecenții, și suntem încântați a crede, aceasta căci gașin care-care conștiință. De care cea de 128 pesci politia n'așa în tăcu locuitorii și constatăcă s'intăripăt, era lucruri a recunoscătorii de către căci gașin omul de stat și căci gașin omul de șef, să se facă revizuirea spirituală. Nu vă fi de lipsă să mă adauge, că poliția și primăria și consiliul de înțelepciune prudentă și cersomștește maghiara.

* (Ex preș. și ministr.) Așadar doぶnă sănătate se va fi scris de Ognă adresa de încrere deputatului, eventual candidatului Körzincs. Că și limpede nici dintre subscríptori nu săcă, dar sic, că ar fi pot chema la preotul rom. catolic se subscrisă o hârtie. Preotul nu se cunoaște, Români nu scu ungurește și nu au interesa să ne preocupești de regularele păstorului și de comasarea sa dică, că se au subscrise. Raia cu dințuță susțină subscrise și ar redeva "Magyar Polgar".

Cei mai optimiști cred, că ar fi posibil, de a ridica cursul argintului chiar la raportul cel vecișor de 1: 15 1/4, dacă Anglia și Germania ar adopta bimetalismul și dacă statele uniuini vor renunța bateriei monedei

* (Convocare). Alegorii de naționalitate românească din cercul elec-

torial al Hunedoarei, indreptățiti la alegeră de deputați dietai pe străna Ungariei, sunt rugați, a se înținge în persoana pe 30 Martie 1881 n. 10 ore înainte de amiază în opidul Hunedoarei sala otelului "la Bereri", unde se va înăună sedința în cestină electorală, cu privire la venitiorul perioadă electorală.

Hunedoara, în 14 Martie 1881.

Din încrere mai multe alegorii.
Ioan Foster, Avram Păcurariu,
Michael Bontescu.

* (Bal românesc în Petroșeni). Joi în ultimă săptămână a carnavalului espirat, domnul Avram Brânză, comerciant în Petroșeni și epiprot al Bisericii lucrătorilor dela minere de carbuni de peatră din Petroșeni, de ritul oriental, în conținere cu părintele A. S., parochul actual, a aranjat un bal rom. în holul fondului com. bisericesci.

La început se vedea d. arangierii cuprinși de oare care temere, pentru rezurrecție satisfăcătoare cu atât mai verăos, finică și timpul era nefăvărat și afară de aceea în comună Petroșeni, abstrăgând dela poporul de rînd de naționalitatea noastră, de abia potu numiri 5—6 familiile de clasă inteligență. — Pe lângă oare seara înșelăteme d. d. arangierii fu total răsufla, caci balul nostru, ca primul bal rom. în romantice Vale a Juilui — fu prea acceptare cersetă și onorat cu prezență mai multor d. oficiai delă fodinile de carbuni ale societății brăsovene din loc și alii din giur.

Petrecrea a fost foarte animată. Cumcuț Publicul participant la această petrecere a fost pe deplin mulțumit ne servesc de dovada acea imprejură, că arăta de 2 familii slite de afaceri oficioase, nă părăsit nimenei petrecerile până în acelul dîilor.

Venitul curat al acestui bal e numai 17 fl. 88 cr. v. a. firesc foarte nice și nelosemat, mai cu seamă din cînd, că arangierii acestui prim bal românesc în aceste regiuni a costat sănătatea considerabilă, ne bucurând și ne consolând înseă pe de altă parte pentru rezulta ceea ce spindă și lăsândă prete tot și în special pentru cei putini Români inteligenți din Petroșeni.

La despărțire se anunță din gura multor participanți, că vor păstra pentru totdeauna sunvenirea cestuinei nopti plăcute, și că și în viitor vor sprinși bucuros după putință ore întrupări românești.

Prelungirea care sub-crescă în numele d. d. arangierilor, via a aduce cea mai profundă mulțimătă publică, astă d-lor participanți, că și celor ce au binevoită a contribuit în favorul scopului sui amintit.

Petrus St. Preda,
Invățător.

* (Esundări). Majestatea Sa împărat și regale a întreprins pe cale telegrafică cum să-ă esundări în Ungaria și ce mesuri său luate pentru a veni într-o jutoriu color cercuță cu pagube de esundări. Ministrul președinte a înaintat un raport detaliat despre esundări.

Dela Alba-Iulia se scrie în 12 l. c. că nemijloicit după ce s'a cürat ghiata apu Mureșului s'a înălțat și urzelile termurilor și s'a remas în înălțimea acesteia 48 de ore. În noapte următoare apă a egit și s'a vîrnat peșul Mureșului nimicind cu desevăriile grăndești de toamă. Totuși, Partoghi și Oarda în cea mai mare parte sunt sub apă.

Despre pagubile cauzate în alte părți ne lipsește datele.

In "P. L." găsim, că Lipova și altă patru comune sunt sub apă. Comunicauții din Timișoara și din Tisămioara a fost întreruptă. Dela Timișoara, Oradea-mare, Gyula, Békés se scrie, că se lucră ca se să se impedeze periculi mai mari de esundare.

* (Un sigil de aur). dela Bala IV a cumpărat desăvârșitementul de antenătă al muzeului național din Budapesta. Acest sigil "bulă aură" a genului B-II în "EV" este foarte bine conservat și arată lătrile că și figurile de pe el admitt conchudență, că sigilul este turnat în anul dinăuntru al regnului Bel.

* (O biblie rară). La Shobots și comp. în Londra s'a licita în 15 Faur n. biblia cea dințuită-pătră, a cărei existență se cunoaște și care se privește ca cea dințuită carte, co s'a tipărit cu tipi mobilă. După catalog aceasta carte poartă titlu: "Biblia sanctă Latina (Testamentum Vetus) e versione et cum prafatione, Sancti Hieronymi". Datul lipsesc, se scrie însă, că biblia s'a tipărit în Mainz de Ioan Guttenberg cam pe la anul 1452. Exemplarul conține numai testamentul vechi și din impregnație, că ar fi începută a fost legată într-un singur tom, se conchide că s'a fost tipărit vre o cetea exemplare pentru usor deosebit al comunelor israelite. Tomul este complet pină la sfârșit cartii Macavelor cu folio 486 și cu o parte din folio 506 într'un fascimile similar. Deși este încă și colo mână de cari, preotul tot se poate dice, că e foarte bine conservat și are o înălțime de 14 1/2 picioare. Un exemplar din biblioteca lui Perkins s'a vândut acum de vre o căpăvană prin licitație cu 26900 de puncti sterline. Există acestui exemplar nă fost de loc cunoscut și din întămplare s'a adăut în podul unei biserici sătăces în Bavaria; ea s'a vândut mai puțin cu 760 puncti sterline anticuar.

* (Se curențea). notarul cercular Ioan Mateiu, care dăpu cum ne spune "P. L." este de 27 ani și nascut în Bunday, comitatul Făgărașului (M). Acesta după defrandarea sumei de 900 flor. v. a. din banii de dare ai comunei Bunday din septembrie a trecută a dispărut din sat. Mai departe se curențea un timer de 22 ani, de statură mijlocie, care le 18 Faur n. pe drumul terii între Peret și Zsigand, în comitatul Pojoniului a răpît dela neguțătorul ambulant Francisc Blau.

* (Falsificarea de deceri) noi se sporesc nu numai în provincie, dar chiar și în Budapesta, unde în 15 Martie n. s'a predat judecătorului criminal de banotă de aceste.

* (Din Dobrogea). Cetim în "România Transdanubiană": Vin necontenter cereră către prefectura (din Telecea) mai ale din partea populației rurale din plasa Macin pentru a li se da ajutorare, ca să-ă poată sămena ogăzile lor de primăvară. Aceste ajutorare dăndu-se cu mod de împrumută, noi credem, că bine ar face guvernul, dar acea venit în ajutorul plugarilor în lipsă mică cu 10,000 lei pentru sămătă. Cu această mică sumă sperăm, a se face nevoilor și lipsei simță mai ales de populația turcă și tătară, cărora și sub guvernul otoman îl se dăde asemenea ajutorare.

* (Reprezentanția a elevilor din pensionatul Bergamenter). Reprezentanța musicală-declamatorică din Dunărești trecută la 3 ore p. m. de elevii institutului Bergamenter, înaintea unui public palestinian a avut un succés strălucit. "Orfanii de la Pleven", o piesă națională, cuprinde scene foarte misăcăzioare și un dialog interesant și instructiv, e scrisă pentru copii și a fost interpretată cu o precințe admirabilă și cu o inteligență rară.

Este un mare merit pentru directorul institutului Bergamenter, că înțelege a instrui pe copii în mod destrăgător, și totodată a dovedi a destăpătirea în fraudea tinerimea iubirea de pa-

